

Arrest

nr. 129 293 van 12 september 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 5 januari 2011 heeft ingediend om (de schorsing van de tenuitvoerlegging en) de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 27 oktober 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die loco advocaat S. MICHOLT, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 december 2009 heeft verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ingediend.

1.2. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft op 27 oktober 2010 geoordeeld dat verzoekers hun aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis onontvankelijk is. Dit is de bestreden beslissing:

“De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wet van 15.09.2001.

De door betrokkene voorgelegde stukken met name zijn geboorteakte en een uittreksel uit de geboorteakte kunnen niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde identiteitsdocumenten. Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart; toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde" (RvV nr. 11.335 van 19.05.2008). Bovendien stelt de omzendbrief van 21.06.07 (punt IIC 1-b) dat de identiteit en de nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart. In dit opzicht kan ook de door betrokkene voorgelegde huwelijksakte niet aanvaard worden als zijnde een identiteitsdocument..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan: "schending van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980; schending van artikel 62 van de Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. dd. 15 december 1980. B.S. 31 december 1980 (afgekort Vreemdelingenwet); schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van daden van bestuur; schending van de beginselen van behoorlijk bestuur; schending van de materiële motiveringsplicht. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de verwerende partij niet twijfelt over het feit dat de huidige verblijfssituatie waarin de verzoekende partij zich bevindt binnen de categorieën zoals verwoord in de punten 2.8.A en 2.8.B. van de voornoemde regeringsinstructies valt. De verwerping van de regularisatieaanvraag wordt geargumenteed op basis van het feit dat de aanvraag van de verzoekende partij niet vergezeld werd van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van de deze voorwaarde. De verzoekende partij is België binnen gekomen met zijn internationaal paspoort. Hij heeft asiel aangevraagd op 7 april 1992 in de luchthaven van Zaventem. Zijn asielaanvraag werd dan ook aanvaard. De verwerende partij heeft in Zaventem bij de asielaanvraag van de verzoekende partij het paspoort ingehouden. De verzoekende partij heeft dit document NOOIT teruggekregen. Ook heeft de verzoekende partij nooit de mogelijkheid gekregen om een kopie van het document te nemen, waardoor hij dat ook niet kan voorleggen. Bijgevolg is de verwerende partij in het bezit van het paspoort. Dit is reeds zo 18 jaar. Echter werd dit document tot op heden door de verwerende partij niet teruggeven aan de verzoekende partij. De voorwaarden van artikel 9bis Vreemdelingenwet tot het voorleggen van het identiteitsdocument/paspoort is dan ook voldaan. Het is in het bezit van de verwerende partij. Ten onrechte wordt de regularisatieaanvraag op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet van de verzoekende partij afgewezen. Dergelijke manier van beslissing druist dan ook in tegen elke beginsel van behoorlijk bestuur. Daarnaast heeft de verzoekende partij zijn geboorteakte voorgelegd. De verzoekende partij heeft de Congolese ambassade al verschillende keren gecontacteerd. Deze weigert om een nieuw paspoort af te geven omdat de verzoekende partij eerst zijn oude paspoort dat door een vorig regime werd uitgegeven, dient te worden voorgelegd. Echter kan de verzoekende partij dit niet gezien het paspoort in het bezit is van de verwerende partij. De onmogelijkheid van de verzoekende partij is dan ook ten gevolge van het optreden van de verwerende partij. De verwerende partij kan dan ook niet in haar beslissing de 'schuld' in de schoenen schuiven van de verzoekende partij dat hij geen identiteitsdocument/paspoort heeft voorgelegd. Het Zaïrees paspoort van de verzoekende partij ligt juist wel voor en is in het bezit van de verwerende partij. De verwerende partij heeft als administratief bestuur de plicht om een dossier in zijn geheel te zien, en niet alleen waar het in haar voordeel is (zoals uit het ganse dossier argumenten te halen voor een negatieve beslissing, in tegenstelling tot het nemen van een positieve beslissing, wordt het dossier niet op zijn geheel bekeken). Dit is duidelijk de weergave van onbehoorlijk bestuur. Met huidig schrijven wenst de verzoekende partij dan ook zijn paspoort van de verwerende partij terug te bekomen."

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat de als vierde vermelde rechtsregel, "de beginselen van behoorlijk bestuur", niet voldoende duidelijk is, wat op zich al volstaat om het opwerpen van de schending ervan onontvankelijk te verklaren, nu wordt nagelaten om aan te geven welk beginsel van behoorlijk bestuur precies geschonden wordt. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900, RvS. 8 januari 2007, nr. 166.392).

2.3. De in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs

wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoeker voert ook de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

2.5. Artikel 9bis §1 van de vreemdelingenwet, waarop verzoeker zich beroept, luidt als volgt:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- *de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;*
- *de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst."*

2.6. Artikel 7 § 1 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de Wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Wet van 15 december 1980 tot wijziging van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, bepaalt het volgende:

"§ 1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9 ter, § 1 van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen :

1 ° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9 ter, § 1, derde lid, van de wet.

§ 2. Onverminderd artikel 9 ter, § 3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven. "

2.7. Verzoeker heeft, zoals in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt vermeld, nagelaten om de noodzakelijke documenten (afschrift van het nationaal paspoort/identiteitskaart of motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9 ter, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet) over te maken bij zijn aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, zodat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid niet op kennelijk onredelijke wijze beslist heeft om verzoeksters aanvraag onontvankelijk te verklaren.

2.8. Verzoeker betoogt dat de verwerende partij zijn paspoort heeft afgenomen bij binnenkomst en dat hij dit document nooit heeft teruggekregen. Daarnaast betoogt verzoeker dat hij reeds verschillende keren contact heeft opgenomen met de Congolese Ambassade, doch dat deze hem geen paspoort kan verlenen indien hij zijn oude paspoort niet inlevert. Verzoeker toont voornoemde elementen niet aan met zelfs een begin van bewijs.

2.9. Bovendien kan verzoeker deze beschouwingen niet dienstig voor het eerst in zijn verzoekschrift aanbrengen. Immers stelt de verwerende partij vast dat verzoeker in zijn aanvraag enkel heeft vermeld dat: *"Als bewijs van zijn Congolese nationaliteit, legt de heer Kimfuta Kimpolo zijn geboortecertificaat voor en de beëdigde vertaling ervan (stuk 2). Verzoeker geeft eveneens een uittreksel uit de geboorteakte ter inzage en een beëdigde vertaling ervan (stuk 3)."*

2.10. Bij het nemen van de bestreden beslissing werd rekening gehouden met alle door verzoeker aangebrachte elementen. De gemachtigde kon geen rekening houden met de beschouwingen die verzoeker weergeeft in zijn verzoekschrift en die hij niet heeft bijgebracht in zijn aanvraag. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

De Raad stelt tot slot dat hij niet bevoegd is om gevolg te geven aan volgend verzoek: *"Met huidig schrijven wenst de verzoekende partij dan ook zijn paspoort van de verwerende partij terug te bekomen."*

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC